

عنوان مقاله:

بررسی رویکردها و نظریه های مرمت شهری جهت هویت بخشی به بافت های تاریخی

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

داود گودرزی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزون، گروه معماری و شهرسازی، قزوین، ایران.

سیدحسین بحرینی - استاد دانشگاه تهران، دانشکده هنرهای زیبا، گروه شهرسازی

خلاصه مقاله:

هویت شهری نشان دهنده فرهنگ شهرنشینان است، بافت تاریخی به عنوان هویت و تبلور فرهنگ آن شهر می باشد. با عنایت به نقش بافت های تاریخی در بازنمایی هویت و سابقه ی تمدن ملی، حفاظت از این میراث ارزشمند و حتی شناساندن آن به جهانیان ضروری می نماید. بافت های تاریخی علاوه بر کالبد و ارزش های کالبدی آن دارای ارزش های فرهنگی، اجتماعی و جریبان زندگی طبیعی در بافت می باشند. با نگاهی به بافت های تاریخی همه شهرها در همه نقاط دنیا به این نکته برخورد می کنیم که شکل گیری و هویت مکانی آنه بر پایه اصول خاصی که مرتبط بوده با اقلیم منطقه، فرهنگ و اجتماع، سیاست، اقتصاد و به طور کلی آنچه که باعث شخصیت و هویت مکانی این بافت ها شده است. به همین خاطر اندیشمندان اروپایی و ایرانی در خصوص مرمت این بافت ها جهت برگرداندن هویت و اصالت بافت های تاریخی دیدگاه های متفاوتی را دارند. در عین متفاوت بودن دیدگاه ها وجه تشابهی با یکدیگر دارند که همگی نیل به رسیدن هویت و شخصیت این بافت ها در مقابل تلاطم مکتب های معماری و شهرسازی می باشند. مقاله حاضر می کوشد تا با بررسی نظریات اندیشمندان در زمینه مرمت بافت های تاریخی و همچنین به بررسی مقایسه نگرش ایران و کشورهای اروپایی در زمینه بافت های هویت مند باستانی. هدف از مقاله ی پیش رو، بررسی ایده ها و نظریه ها، توافق نامه ها و منشورهای مرتبط با حضور ساختارهای جدید در زمینه های تاریخی، جهت استفاده از آنها به منظور دستیابی بهره نموده های طراحی ساختارهای جدید در زمینه تاریخی می باشد.

کلمات کلیدی:

مرمت شهری، بافت تاریخی، هویت، نظریه ها، منشورها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/620080>

